

det og medfører en hel Række Forvillinger, Processer og Exceser, vil da ikke, hvis en Rigsret vil fritsende den Mand, som har udstedt den provisoriske Finanslov, som har medført saadanne Følger, hele Folkets Bevidsthed ligge som et Tryk ligeoverfor Rigsretten? Vil det da ikke staa klart for Rigsrettens Dommere, at den, der har udstedt den provisoriske Finanslov, har gjort det uden Nødvendighed; thi Ingen havde kunnet paatvinge ham at paatage sig Ansvar for det? Det er disse Ord, jeg har ønsket at udtale; thi naar den ærede Conseilspræsident har troet at burde henlede vor Opmærksomhed paa den store Fare, der kunde fremkomme ved vor Optræden, tror jeg ogsaa, det bør og maa lyde til den høitærede Regjering, hvilken Fare den udsætter sig for ved at gjøre det Skridt, som den har antydet at ville gjøre. Jeg har ikke kunnet tilbageholde disse Ord, thi jeg tror, at jeg skylder mig selv og mine Vælgere at udtale dem. Jeg tror ogsaa, at jeg skylder den høitærede Regjering det, thi i det Tilfælde, den høitærede Regjering gaar til en saadan Yderlighed, er jeg vis paa, det vil vise sig, at jeg ikke har spaaet feil.

Alberg: Det er egentlig nærmest nogle Ytringer, der faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) i Formiddagsmødet, der foranledigede mig til at udbede mig Tilladelse til at sige nogle Ord. Spøvidt den Overenskomst, der er truffen mellem det tidligere Flertal her i Thinget og en Del af Mindretallet, er fordelagtig for den ene eller for den anden Part, skal jeg ikke komme nærmere ind paa at undersøge; naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds udtalte, at Flertallet har faaet Indrømmelser paa næsten alle Punkter, saa er det forsaavidt rigtig; thi naar man tæller alle de paa Uendningsforslagslisten opførte Punkter sammen, er det den allervæsentligste Del i Tal af dem, med Hensyn til hvilke der er gjort det Indrømmelser. Men jeg skal bemærke, at blandt disse Punkter er der nogle, om hvilke ogsaa Mindretallet allerede tidligere har været enigt med Flertallet, men det er ikke Antallet af Punkterne, det i saa Henseende kommer an paa, og det kommer heller ikke an paa, hvem der her har gjort den bedste Afkod. Det Væsentligste for mig er, at et af de Stridspunkter, der har staaet paa Finansloven i flere Aar, nu har faaet en fuldstændig Løsning, det er Bevillingen til Pantsereskibet. Dette Spørgsmaal tillægger jeg en saa stor Betydning, at jeg derfor kan gaa med til at gjøre de øvrige Indrømmelser, som jeg ikke betragter paa anden Maade, end at den fremtidige Afgjørelse af disse Spørgsmaal kan finde Sted, uden at der egentlig sker nogen Skade derved, hvilket derimod ikke er Tilfældet med Pantsereskibet. Det har været beklageligt, at det paa Grund af den Strid, der har fundet Sted mellem Folke-

thingets Flertal og saa vel denne som den forrige Regjering, ikke er lykkedes at faae dette Eskib, og derfor maa det antages at have saa meget større Betydning, at man nu endelig er naaet dertil; thi af alle de Vanskeligheder, denne Strid har medført, har den altid for mig staaet som den farligste, at der med Hensyn til Forsvarsvæsenet kun er givet de nødvendige Midler til de ordinære Foranstaltninger, hvilket paa Grund af den Udvikling, der er foregaaet ogsaa i den Henseende ikke vil være tilstrækkeligt lige saa lidt for os som for nogen anden Stat i Verden. Derfor har jeg tillagt det en overordentlig Betydning, at man dog nu er kommen til at begynde med en af de allernødvendigste Foranstaltninger i den Retning, nemlig det nye Pantsereskib. Ganste vist er det uheldigt, at man har udsat det til nu, og det vilde have været heldigere, om man nu havde havt Pantsereskibet; men det er altid bedre at begynde iaar end at udsætte det til næste Aar. En Udsættelse af denne og lignende Foranstaltninger kunde, naar uheldige Omstændigheder skulle overraske os, have de sorgeligste Følger for vort Fædreland og dets Bestaaen som en selvstændig Stat, og derfor tillægger jeg netop dette Spørgsmaal en saa overordentlig stor Betydning. De andre Punkter, hvorom der har været Tale, er jo forøvrigt ikke af en saadan Betydning, at de have fremaldt nogen egentlig Konflikt, naar undtages et enkelt, nemlig Lønningsspørgsmaalet, og der kan det ikke negtes, at den høitærede Regjering har ved den Maade, hvorpaa den har stillet sig til denne Sag, beredt baade sig selv og os store Vanskeligheder. Derfor den høie Regjering havde fastholdt sin Stilling ved Finanslovens 2den og 3die Behandling i Folkethinget, havde man ikke havt dette Spørgsmaal nu at strides om, og saa vilde Finansloven i den Skikkelse, hvori den nu er, have kunnet accepteres af enhver Regjering, hvilket den forøvrigt ogsaa kan med det Lønnings-tillæg, der nu staaer paa den; thi det vil dog ikke kunne negtes, at den er bragt i betydelig bedre Skikkelse, end den har havt i de foregaaende Aar, og at der vilde kunne regjeres paa en fuldstændig forsvarelig Maade med den Finanslov, her er givet, naar Regjeringen ikke ved sin uheldige Op-træden faavel her som i det andet Thing ved sine Udtalelser havde bundet sig paa en saadan Maade, at den vanskelig vil kunne løse sig derfra og komme ud over dette uheldige Spørgsmaal, nemlig Lønningsspørgsmaalet, som efter min Mening er det alleruheldigste at reise en Strid paa, og det forekommer mig ogsaa noget besynderligt, om det skulde komme til paa Grund af dette ene Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Tillæg til endel høiere Embedsmænd — thi at det maa staa paa Finansloven, har Regjeringen selv godkendt og Landstinget ogsaa; derom kan man nu egentlig ikke længere strides — at Spørgsmaalet reducerede sig til at give et Tillæg til endel af de høiere